

да се включат в четата и Йордан Инджето, който трябва да чака около Липница. Известно е, че намерение да извести за минаването на четите в началото на 1868 г. има и Левски. Сведенията за предупредените манастири, делегацията от с. Ново село и други показват, че през 1868 г. ръководството на четата се стреми да приложи на дело плановете за въстание. Несъмнено липсата на революционна организация в страната довежда това начинание до минимални резултати.

Имащи достатъчно боен опит, войводите обръщат сериозно внимание на екипировката на четниците. Стремежът е да се въведе униформено облекло./19/ Голяма част от четниците имат сини униформи, по тип близки до хусарските или тези на румънската армия. Състоят се от куртки, обшити с гайтани, с шнурове (чапрази) на гърдите и дълги панталони, също обшити с гайтан. На нозете носят царвули и бели навуца, обвързани с черни връви. На главите носят плоскодънни калпаци с прикрепени метални гербове. Най-често те са с българския лъв и надписа "Свобода или смърт". Над гербовете са поставени метални тръбички (кокарди), от които се подават тифтяни (вълнени) конци от бял, зелен и червен цвят. Впрочем не всички четници са имали еднакво и униформено облекло. Някои си изготвят попищни облекла, двама са с червени униформи. Особено блестящи са облеклата на войводите. Това на Хаджи Димитър е от сиво брашовско сукно със сърмени ширити и 7 чапраза. Униформата на Караджата е бяла, също обшита със сърма, а на калпака се ветрее скъпоценно перо. Чрез униформите се подчертава организираността на четата, нейната самостоятелност и отлика от другите войски.

Снабдяването с въоръжение е една от най-важните задачи, които трябва да разрешат войводите./20/ Закупването на напълно еднакво оръжие се оказва невъзможно. Четата е въоръжена предимно с капсулни (евзалия), пълнещи се от към дулото пушки. Източниците говорят за пушки - чифтета (с две цеви), 30 румънски пушки, подарени от Н. Македонец, шишанета (с нарезни, винтовални), както и за 8 магазинни пушки. Някои от